

ling, ikke blot hos Almuen, men selv hos de bedre Klasser, saa at man her i Danmark endog saa har Frygt for at komme til at aflægge Vidnesbyrd, at komme paa Politifam-meret i den ærligste Sag; selv om det er for at bibrage til at opdage Forbrydelser, har Folk Sky derfor. Dette maa man imidlertid modarbejde paa enhver Maade, men jeg troer ikke, at det steer ved skarpt at adstille Ordens- og Opdagelsespolitiet og stille det sidste som en egen Klasse, der ikke blot har sin egen Væsthyrelse, sin Inspektør, men ogsaa væsentlig sit eget Personale. Det er allerede meget betænkeligt, at den hele Masse af Personer, som Opdagelsespolitiet skal virke imod, lærer at kjende visse Politifunktionærer, der blot ere hyselsatte med Ordenspolitiet, og mærker sig Andre, der ere dem farlige. Man vil jo vel sige: Ja, disse to Arter af Politi vilde dog væsentlig understøtte hinanden; Ordenspolitiet vil ikke undlade at meddele Opdagelsespolitiet, hvad det er blevet opmærksomt paa; men de Underordnede have nok at gjøre, de have trange Kaar, de have en naturlig Tilbøjelighed til at styde fra sig, hvad der ikke vedkommer dem, især naar det er Ting, der ere ubehagelige og skabe Vanskeligheder ligeoverfor Befolkningen. Jeg troer derfor ikke, det er hensigtsmæssigt at drage en skarp Grændse mellem Opdagelses- og Ordenspolitiet, og den samme Betænkelighed ved at drage en skarp Grændse har jeg ogsaa med Hensyn til den tredie Afdeling. Det er en Afdeling, som jeg af Hensyn til, hvad der væsentlig er henlagt under den, just ikke har megen Ryst til at gaae ind paa. Det er en sørgelig Side af Livet, men som man jo maa have Opmærksomheden henledet paa i Moralens, og jeg havde nær sagt, endnu mere i Menneskehedens syfste Udviklings Interesse. Men naar man tager hele Sundhedspolitiet, saa omfatter det meget Mere end det ene Kapitel, lader os sige Navnet veent ud, Prostituitionen, og af det øvrige Sundhedspoliti er der Meget, der paa en overmaade nær Maade staaer i Forbindelse med Ordenspolitiet, og som ganske naturligt besørger i Forbindelse dermed. Jeg troer, at alle de Forseelser, der henføres under det hæslige Navn „Svineri“, at Alt, hvad der paa en eller anden Maade hører dertil, træder i

et meget nært Forhold til Ordenspolitiet og vil være at modvirke fra dets Side. Af de Grunde, jeg her kortelig har anthdet, anseer jeg det ikke for rigtigt i det Hele taget, men især ikke i dette Øieblik, hvor vi mangle enhver Erfaring, at slaae denne Adstillelse fast efter en Theori, som jeg ikke troer er ganske sikker, og efter et Exempel, som vi have taget fra London. Jeg stulde derfor meget tilraade, at man, om man ogsaa ved denne Inddeling vilde antyde det som i højeste Grad ønskeligt, at Forsøget blev gjort, dog ikke vilde paalægge Kommunen og Justitsministeriet og Politidirektøren en Lovbestemmelse, hvorved de strengt bandtes til denne Fordeling af Forretningerne.

Det andet Punkt, jeg vil berøre, er den foreslaaede Bestemmelse, at der under den tredie Inspektør skal ansættes en Læge. Det er blevet anthdet af den ærede Ordsfører, at det er optaget efter Regulativet, men det er ikke saaledes. I Regulativet fremtræder vel paa to Steder en Læge, men paa en ganske anden Maade. I Regulativets § 5 er der en Bestemmelse om Lægetilsynet med Arrestanter, og i dets § 9 er der i Slutningen Tale om en Læge, der skal yde Lægehjælp til Politiets eget Personale og udøve alle de Lægeforretninger, der ellers foresalde ved det eksekutive Politi. Jeg veed nu ikke, om man just ved dette Sidste har tænkt paa Tilsynet med de offentlige Fruentimmer, men om saa var, er det dog i alt Fald kun en Deel af Forretningerne, og der er just ikke derfor Grund til at indbrage Lægen under det tredie Politiiinspektorat, thi dette vil jo væsentlig have en Støtte for det almindelige Sundhedspoliti, ikke i denne Læge, men i Stadslægen. Men hvad jeg især finder uheldigt i Affattelsen og ganske særdeles vil henstille til Udvalget i ethvert Tilfælde at tage under Overveielse, er hele den Maade, hvorpaa denne Læge er stillet, at han undtagelsesviis ikke ansættes ved Politiet, og forsaavidt han ansættes under Rogen, da ikke væsentlig ansættes under Politidirektøren, men derimod under den tredie Inspektør. Derved faaer denne en ganske anden Stilling end de andre Inspektører; disse virke med det Personale, der tilstilles dem af Politidirektøren, som har det Hele under sig og i sin Haand; men denne